

PÍSECKÝ SVĚT

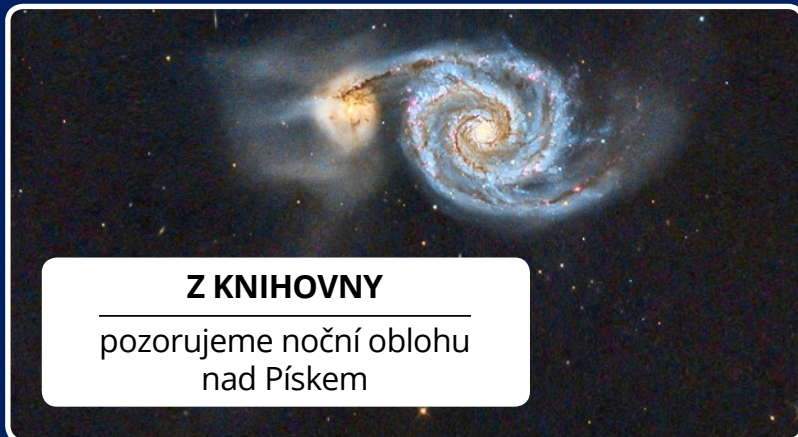
www.piseckysvet.cz

7 / 2021

9. – 22. dubna

Každé dva týdny 6 000 výtisků v Písku, Protivíně, Čimelicích a širém okolí

ZDARMA

Děkujeme všem, kteří nám pomáhají dlouhodobě udržet tyto nezávislé noviny a web www.piseckysvet.cz

Pokud čtete rádi Písecký svět, budeme Vám vděční, pokud se naši nezávislou místní žurnalistiku a udržování svobodného prostoru pro Vaše názory rozhodnete podpořit jakoukoliv finanční částkou.
DAR PÍSECKÉMU SVĚTU – jednorázový či jako měsíční příkaz – můžete zaslat na účet č. 78 31 003 001 / 5500
(Veřejná sbírka schválena 5. 12. 2013 KÚ v Č. B.)

VELMI DĚKUJEME všem, kteří nás podpořili nebo pravidelně podporují.
Každý dárci si může od redakce e-mailem nebo telefonicky vyžádat potvrzení o daru pro neziskovou organizaci – volejte na tel. 607 777 993 nebo pište na redakce@piseckysvet.cz

**14 04
17 00
20 21**

VZPOMÍNKY NA ČERNOBYL

Beseda s fotografem Václavem Vašků, který se do Černobylu opakovaně vrací už patnáct let. Snaží se mapovat svědectví pamětníků, kteří největší průmyslovou katastrofu v dějinách zažili osobně. V místě havárie zachycuje ozvěny tragédie, která tu stále tiše rezonuje.

Odkaz najdete v pozvánkách na www.knih-pi.cz.

středa
14. 04. 2021
17:00 hodin
ONLINE

PÍSECKÝ SVĚT vychází
v nákladu 6000 kusů a je
distribuován ZDARMA.

**Další čísla vyjdou ve čtvrtek
22. dubna, 6. května.
Uzávěrka inzerce vždy v pondělí
před vydáním.**

Časopis si můžete pravidelně vyzvednout na desítkách distribučních míst.

Seznam hlavních distribučních míst

- Městská knihovna Písek, Alšovo nám.
- Infocentrum ve Sladovně, Velké nám. 113/1
- Kulturní dům Písek, nábř. 1. máje 1605
- TRAFIKY V CENTRU MĚSTA
- Divadlo Pod čarou, Tyršova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Zimní stadion, Na Výstavišti 493
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Dům dětí a mládeže Písek, Švantlova 2394
- Základní umělecká škola, Nádražní 1032/27
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elim, Velké nám. 8 a Janáčkova ul.
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Ráj sýrů Drlíčov, Pekařství U Slona
- Pekárna Pekar, Pekárna Bernartice – Racek
- Samoobsluhy COOP, POGRR, Pramen, Spar
- ČIMELICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviny vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen
- PUTIM – obecní úřad, vlakové nádraží ČD

PÍSECKÝ SVĚT

Číslo 7/2021, redakční uzávěrka: 07. 04. 2021

Evidenční číslo MK ČR E: 211 63
ISSN 2464-7519

Vydává Občanské sdružení Písecký svět, z.s.,
IČ: 22827765, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20. 11. 2009.

Web: www.piseckysvet.cz
e-mail redakce@piseckysvet.cz. Bank. spojení:
5015117001/5500 (Raiffeisenbank)

REDAKCE: Mgr. Zdenka Jelenová (tištěné noviny), e-mail: jelenova@piseckysvet.cz
Ing. arch. Martin Zborník (webové stránky),
e-mail: zbornik@piseckysvet.cz

**Telefon do redakce a inzerce:
607 777 993**

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevyjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, z.s., ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři.

**Přetiskování obsahu POVOLENO,
ALE POUZE S UVEDENÍM ZDROJE.**

Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178.

© OS Písecký svět, z.s., 2021

VELIKONOČNÍ STROM NA TYLOVCE

I o Velikonocích se dá ozdobit strom. Děti, které navštěvují naši školu v tomto nelehkém období, se dopoledne věnují výuce. Mají ale i čas na kreativní tvoření. Do projektu Velikonoční strom, který připravil školní parlament, se děti zapojily s chutí. Namalované vajíčka, ale i další jarní motivy se objevily na stromě před školou. Pokud máte chuť, budeme rádi, když se připojíte. Můžete namalovat nebo vyrobit cokoli v jarní tematice nebo napsat vzkaz a zavěsit vaše výrobky na strom v areálu školy. Určitě ho nepřehlédnete. Je to jediný strom, na kterém rostou vajíčka. Přejeme vám všem krásné jaro!

Ladka Bečková, ZŠ J.K.Tyla

ORLICKÉ NÁLEZY: Orlická přehradní nádrž je samé překvapení, policejní potápěči si někdy připadají jako archeologové a antropologové v jednom. V březnu využili jejich služby opakovaně píseckí kriminalisté. Při prvním zásahu z hloubky 47 metrů vynesli torzo lidského těla neznámé totožnosti, které předali k soudnímu zkoumání, o pár dnů později následoval podobný nálezy, a do třetice potápěči vytáhli tělo muže, který byl od ledna pohřešovaný a pravděpodobně spáchal sebevraždu. -PČR-

Hezký den – s videem z Prácheňského muzea!

Natáčíme videa, abychom vám alespoň touto formou přibližovali naše – v současné době uzavřené – výstavy. A pak jsme taky nechali po expozicích

létat malé bezpilotní letadélko s kamerou, tak koukněte, jak to dopadlo.

Uzavřené muzeum svědčí různým experimentům. Jedním z nich je i filmování našich expozic pomocí dronu, který do muzea vletí z hradního nádvoří, proklíčkoval mezi vitrinami, exponáty a figurínami a zase vylétl nad řeku ven. Netradičním snímkem **Do Prácheňského muzea v Písku na skok** provází ředitel muzea Jiří Prášek. Video najdete na <https://1url.cz/zKreE>.

Robert Vano – Memories

Před deseti lety byla výstava fotografií Roberta Vana v Písku událostí, která nám lámala návštěvnické

Přežijeme?

Titulek této glosy se vztahuje ke značným problémům, v nichž se ocitli mnozí podnikatelé, ale také neziskové organizace, vydavatelé médií a provozovatelé kulturních zařízení.

Písecký svět patří do téhož ranku projektů ohrožených zánikem. Vzhledem k tomu, že už rok dochází k utlumování všech možných aktivit, k zákazům pořádání kulturních i společenských akcí, k omezování či úplnému znemožnění služeb živnostníků, zmizela samozřejmě i většina inzerce a reklam – tedy zdroj, z něhož byl financován celý projekt Píseckého světa. Nejsme příjemci žádných dotací či grantů ani nemáme za zády nějakého bohatého mecenáše, a tak se i my velmi vážně zamýšlíme nad další udržitelností.

Prozatím nás drží nad vodou také menší i větší příspěvky všech našich přátel a příznivců, většinou běžných občanů města Písku – někteří nám posílají pravidelně každý měsíc pár desetikorun, jiní třeba přispěli i větší částkou v řádu tisíců. VELMI si každého z nich vážíme, je to obrovské ocenění úsilí a energie, které vkládáme do přípravy každého čísla tohoto čtrnáctideníku.

Z darů, které se sešly na našem účtu (je-hož číslo najdete na protější straně ve žlutém rámečku), jsme letos mohli financovat už dvě celá tištěná vydání. Na dlouhodobou udržitelnost neziskového spolku Písecký svět a jeho aktivit to zatím nestačí, to by se na účtu muselo pravidelně sejít zhruba 40 tisíc korun měsíčně (což není zas tak moc... :-), ale je to odrazový můstek do budoucnosti – která snad bude veselejší a ke všem ziskovým i neziskovým aktivitám vstřícnější...

Děkujeme Vám všem za přízeň a přejeme dostatek zdraví (včetně zdravého rozumu), energie, optimismu a naděje!

**Za redakci Píseckého světa
ZDENKA JELENOVÁ**

rekordy, tu letošní neuvidí nikdo. Původně do 5. dubna plánovaná výstava s názvem **Memories** tak zůstane jen na fotografiích či na záběrech, které vám přinášíme virtuálně a na nichž hovoří kurátor výstavy Jan Kotalík. Toto video si můžete pustit na <https://1url.cz/NKreB>.

Aktuální informace, videa, fotografie a zajímavosti sledujte na www.facebook.com/pmpisek či www.instagram.com/prachenskemuzeum/
Na shledání se těší Prácheňské muzeum

Novinky z města a radnice

Antigenní testy pro školy

Do Písku dnes hasiči dopravili 22 350 antigenních testovacích sad určených pro testování ve školách. Pracovnice odboru školství a kultury budou sady předávat zástupcům mateřských, základních a středních škol a také dětských domovů se sídlem na území města. Distribuci čtyř milionů testů ze skladů Správy státních hmotných rezerv do krajských distribučních center a následně do jednotlivých obcí zajišťovali hasiči. Na Krajský úřad Jihočeského kraje dorazil kamion naložený krabicemi s testovacími sadami 6. dubna odpoledne, odtud pak putovaly do 17 obcí s rozšířenou působností.

V pondělí 12. dubna se do škol vrátí předškoláci, žáci prvních a druhých tříd, obnoví se praktická výuka ve středních školách a prezenční výuka ve speciálních školách. Děti, které se zapojí do prezenční výuky, se budou muset dvakrát týdně testovat neinvazivními antigenními testy, u kterých se odebírají vzorky z kraje nosu.

Město obnovuje roznos bonboniér jubilantům

Podle zprávy tiskové mluvčí Petry Měšťanové Město Písek od pondělí 12. dubna obnoví roznášení bon-

boniér a blahopřání jubilantům. Spolupracovníci městského úřadu je nosí občanům Písku k 80. a každým následujícím narozeninám. Tradiční pozornost dostanou i ti, kteří oslavili narozeniny v době, kdy byl roznos bonboniér kvůli epidemii pozastaven.

Zápisy do 1. tříd budou i letos bez přítomnosti dětí

Zápis do 1. tříd základních škol zřizovaných městem Písek pro školní rok 2021/2022 se uskuteční **v pátek 9. dubna od 14 do 17 hodin a v sobotu 10. dubna od 9 do 11 hod.** Stejně jako minulý rok budou kvůli aktuální epidemické situaci a vyhlášenému nouzovému stavu bez přímé účasti dětí.

„Rodiče mohou podat žádost o zapsání dítěte do 1. třídy elektronicky, pokud mají zřízenou datovou schránku nebo e-mail s uznaným elektronickým podpisem,“ řekla **vedoucí oddělení školství Andrea Klimešová**. Ostatní zákonní zástupci si mohou přihlášku stáhnout z webových stránek školy a vyplněnou ji pak spolu s potřebnými přílohami musí doručit poštou nebo ji v době zápisu vhodit do boxu, který bude umístěn před vchodem do školy. Bližší informace k zápisu jsou zveřejněny na webových stránkách jednotlivých škol. **-MŮ-**

Červený kříž: Kurzy Pomáháme pečovat

V reakci na aktuální situaci pořádá ČČK Písek **jednodenní sobotní kurzy**, v nichž se účastníci seznámí s jednoduchými základy péče o nemocného na lůžku – od obstarání osobní hygieny, vyprazdňování přes podávání stravy až po komunikaci s nemocným. Účastníci získají certifikát a mohou dovednosti využít při dobrovolnické činnosti v nemocnicích nebo v sociálních zařízeních i při péči o své blízké.

V kurzu, který je zaměřen zejména prakticky, vám profesionální zdravotnický personál představí a ukáže, jak správně manipulovat s plně imobilním nebo jen částečně pohyblivým člověkem. Naučíme vás, jak předcházet proleženinám i jiným problémům člověka upoutaného na lůžko či nemocného v rekonvalescenci. Vyzkoušíte si techniky přesouvání a dopomoci mimo lůžko i cvičení pro zlepšování fyzického stavu.

Kurz je zdarma. Přihlásit se můžete přes webové stránky www.cckpisek.cz nebo telefonicky: 776 628 337.

Těšíme se na vaši účast a věříme, že tento kurz bude přínosem v této náročné době.

PETRA VÍTKOVÁ, OS ČČK Písek

DĚKUJEME, ŽE POMÁHÁTE.
Společně to zvládneme!

Symbolická červená srdce za každého dobrovolníka vyškoleného v OS ČČK Písek pro nemocnice a sociální zařízení a modrá srdce za žáky ze SZŠ Písek.

Oblastní spolek Českého červeného kříže Písek
Čechova 454/11, 397 01 Písek
www.cckpisek.cz

Sčítání zdravotnická škola, Písek,
Národní svobody 420, 397 01
www.sz-pi.cz

PIŠTE NÁM své názory!

Rádi přijímáme dopisy, náměty i kritické názory.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo se domluvte na tel. 607 777 993. Vše můžete po jednoduché registraci vkládat též na www.piseckysvet.cz.

Navštivte E-OBCHŮDEK Písecké suvenýry!

Nabízí Písečákům i všem ostatním maličkosti pro radost: www.fler.cz/pisecke-suvenyry.

Provádím veškeré zednické práce - omítky, malířské práce, kompletní rekonstrukce bytového jádra, obklady, dlažby, bourací práce a další práce dle domluvy. Tel: 721 757 399

„Malé“ příběhy: Když z bezmoci dokážeme udělat moc

Pečovatelská služba dochází ke klientovi, který potřebuje všestrannou pomoc. Nejprve jsme klientovi vyřídili příspěvek na péči a zahájili pečovatelskou službu, následně jsme zjistili, že chybí oblečení, povlečení, ručníky, žínky...

Pokud jste čistý a máte co na sebe, je to příjemné, ale pokud nejsou zajištěny další fyziologické potřeby, pak je problém. Zvláště pokud vám kručí v břiše.

Další prosba o pomoc dorazila záhy. Prostřednictvím facebooku se na nás obrátila paní, která žije ve společném objektu a je s několika dalšími lidmi v karanténě. Z jedné pomoci se stala pomoc hned pro několik lidíček v nouzi.

Středisko pomoci zajistilo chléb, rohlíky, konzervy, těstoviny, rýži, mouku, vajíčka, mléko, respirátory a další. Dobrovolnické centrum, konkrétně kolegyně Michaela Homolová zajistila ve spolupráci s dobrovolníky další potraviny, které hned ve čtvrtek byly dovezeny do objektu a domluvila i následný závoz potravin. Do pomoci se s nadšením zapojily dobrovolnice, paní Vlnová a Matoušová, které v současné době mimo jiné rozváží obědy našim klientům, darovaly povlečení a ručníky. Paní Petrová, dovezla sbírku potravin od hodných lidíček. Další potravinová po-

moc je plánovaná v následujících dnech. Pomoc probíhá za dodržování přísných opatření.

Každý z nás může pomoci, budme proto ohleduplní k našemu okolí a všímaví, rozhlédněte se kolem sebe a třeba i vy objevíte ve Vašem okolí někoho, kdo potřebuje pomoc. Pokud se tak stane, tak se obraťte s důvěrou na nás, protože my do toho jdeme s Vámi...

MARTINA ZACHATOVÁ,
Oblastní charita Písek, fofo archiv charity

Povzbuzující zprávičky z Makova

Ve čtvrtek 1. dubna jsme ze záchranné stanice ve Spáleném Poříčí přivezli k našemu Honzíkovi novou čápičku Johanku (vpravo). Zatím se zdá, že by jim to mohlo klapat. Tak jim i nám držte palce, budeme to potřebovat!

Pátek 2. dubna: Dnes na nás ve voliéře u veveřek čekalo milé překvapení. Z dutiny stromu vykoukla tři malá veveřátka. Může jim být tak 6 – 8 týdnů, pomalu prozkoumávají svět mimo své hnízdo. Zatím ale asi nejvíce řeší nějakou tu blešku. Až bude jejich čas, vypustíme je do přírody. Tak ať se jim daří!

Sobota 3. dubna: Sýkora modřinka dostavuje hnízdo v naší budce. Ptáci staví hnízda velmi rychle, nejprve sice budku několik dní jen prozkoumávají, pak tam na zkoušku přinesou trochu mechu a za dva tři dny to dostaví. Aspoň tenhle pár modřinek to tak udělal. Dospodu nanosí mech a poslední vrchní vystýlka je z chloupků divokých králíků a zajíců. Tak a snůška může začít. A co vy, už máte naši budku? Je nejvyšší čas si ji objednat (jak a kde, o tom více na následující straně).

INZERCE

12 04 17 00 20 21 JAK ZNÍ SVĚT

Chcete vědět, JAK ZNÍ SVĚT? Japonská malířka Hiromi Ogata vytvořila originální knihu pro české čtenáře. Poutavé příběhy s kocourkem Kosmosem jsou plné tvoření a her se zvukomalebnými slovy, které vám otevrou nový svět. Buďte první, kdo knihu s Hiromi a jejím českým manželem Pavlem Janštem prolistuje. Vhodné pro děti i dospělé.

Odkaz najdete v pozvánkách na www.knih-pi.cz.

ONLINE

www.knih-pi.cz | info@knih-pi.cz | +420 382 201 811 | Alšovo náměstí 75/13, 397 01 Písek

SPOŘENÍ DO ZLATA

Zlato za rok 2020 zhodnotilo **o 25 %** (spoření do stříbra o 48 %) ...a co dělají Vaše **úspory v bance?**

STAVEBKO	POROVNÁNÍ ÚČTŮ	SPOŘENÍ DO ZLATA
1%	založení účtu	1 %
1 - 2 %	roční zhodnocení	25 %
ANO	státní podpora	NE
NE	bonusy	ANO
po 6 letech	výběr vkladu	do 48 hodin
15 %	zdanění zisku	NE
ANO	riziko protistrany	NE
NE	anonymita	ANO
NE	ochrana před inflací	ANO
ANO	omezení výše vkladu	NE
NE	fyzické držení	ANO

MODELOVÝ PŘÍKLAD VAŠEHO SPOŘENÍ U NÁS:

cílová částka 500 000,- Kč
založení účtu 1 % = 5000,- Kč
měsíční platba 2000,- Kč

- cílovou částku a měsíční platbu Vám upravíme na míru!

LZE ZALOŽIT I PO TELEFONU

Lenka Klečacká tel. 777 159 508
e-mail: lenka.klecacka@goldengate.cz

Z knihovny pozorujeme noční oblohu nad Pískem

Netradiční součástí vybavení knihovny je dalekohled. V budově bývalé školy je věž, která kdysi sloužila jako meteorologická pozorovatelná. A odtud už byl jenom krok k nápadu věž využít jako pozorovatelnu astronomickou.

Ve věžním prostoru s půdní dlažbou a původními dřevěnými stropními trámy jsme zařídili klubovnu pro klub Astronom. Jediné, co zbývalo, bylo najít hvězdáře, astronoma, nadšence, který by se v klubu zabydlel a zaplnil ho svými nápady. Našli jsme ho ve Strakonici. Václav Kubeš se noční obloze, jejímu pozorování a focení věnuje již řadu let.

Co vás k tomuto zájmu přivedlo?

Vesmír mě přitahoval už na základní škole. Pročítal jsem encyklopedie a sledoval dokumentární pořady, ale pořádně jsem se astronomii začal věnovat zhruba před šesti lety, kdy jsem si pořídil svůj první dalekohled na noční pozorování. Na internetové televizi Stream.cz v té době dávali pořad „Pozorujeme noční oblohu“ a právě to byl první impuls k novému koníčku. Od pozorování k fotografování krás noční oblohy jsem se dostával postupně, krůček po krůčku, jelikož je to poměrně technicky i finančně náročná disciplína.

Jaké objekty na obloze fotíte nejraději? Je oblast v astrofotografii, která vás zajímá nejvíce?

Nejraději fotím emisní mlhoviny v našem galaktickém okolí. Jelikož fotím přímo ze Strakonic, kde je až příliš světelného znečištění, je pro mě focení mlhovin zkrátka jediná cesta ke kvalitním výsledkům. Tyto objekty tvořené převážně vodíkem totiž září ve velmi úzkém spektru viditelného světla a já si mohu speciálním filtrem nežádoucí světelný smog takzvaně oříznout. Snažím se fotit i řádově vzdálenější objekty jako jsou galaxie, ale z města je to podstatně těžší záležitost.

V dubnu se stanete hvězdářem 1. pisecké astronomické pozorovatelné v Městské knihovně Písek. Na co se mohou návštěvníci těšit?

Bude toho opravdu hodně. Začínáme ve čtvrtek 8. dubna ve 20:00 online pozorováním pro veřejnost. Přestože se momentálně nemůžeme vidět s návštěvníky osobně, díky speciální astrofotografické

technice budou moci spatřit objekty na pisecké obloze skoro v reálném čase ze svých domovů prostřednictvím online vysílání.

Následně budou pozorování probíhat vždy ve čtvrtek jednou za 14 dní. Návštěvníci nebudou ochuzeni ani za nepříznivého počasí, kdy se vždy dozví zajímavé poznatky z astronomie. Páteční večery budou patřit zaregistrovaným zájemcům nově vzniklého klubu Astronom, kteří získají v průběhu celého roku komplexní informace a zkušenosti, jak z oblasti pozorování a focení noční oblohy, tak i znalosti v oboru astronomie a kosmologie.

Máte nějakou metu, které byste chtěl dosáhnout?

Právě spolupráce s piseckou knihovnou je pro mě tou myšlenou metou, protože možnost popularizovat astronomii širší veřejnosti je výzva, kterou budu, alespoň doufám, naplňovat dalších několik let.

Pane Kubeši, děkuji za rozhovor a těšíme se na spolupráci s vámi. Přeji vám neutuchající nadšení a odhodlání k zachycování nočního nebe, temnou oblohu a s našimi čtenáři se těšíme na další dechberoucí snímky.

MARCELA JESTŘÁBOVÁ

Ad: Chráníme dostatečně obojživelníky U Vodáka?

Vážená redakce Píseckého světa, v posledním čísle 6/2021 jste uveřejnili článek paní Michaely Štátné ve kterém se zabývá smyslem zbudování ochranného valu na ochranu obojživelníků a vyjadřuje pochybnosti o dostatečném účelu tohoto opatření.

Také jsem měl podobné pochybnosti a ještě dříve, než vyšel tento článek, jsem se dotazoval na oboru životního prostředí. Odpověděl mi velice obsáhle Ing. David Schwedt – vedoucí oddělení zemědělství a ekologie. A je to vyčerpávající informace, která dokonale popisuje celý smysl a oprávněnost tohoto projektu. V článku paní M. Štátné je odpověď na její dotaz jen stručná informace. Přeposílám celou odpověď na můj dotaz od pana Ing. Davida Schwedta, který souhlasí s uveřejněním.

KAREL FRÝBORT

Žaby i pulci U Vodáka jsou pod pečlivým dohledem

Vybudovaná opatření na ochranu obojživelníků v lokalitě U Vodáka jsou kontrolována pravidelně před započítáním jarní migrace, každoročně vždy na přelomu ledna/února. Také letos provedli pracovníci odboru ŽP tuto kontrolu, kdy žádné nedostatky bránící pohybu obojživelníků podchody nebyly shledány, drobné nánosy byly odstraněny pracovníky Městských služeb Písek. Nutno dodat, že menší zános podchodů, například listím apod., cca do 10 % průměru tunelu, není na škodu, ale spíše naopak. Pro obojživelníky je to zpřirodňový povrch, který je pro jejich pohyb vhodnější. Již více studií prokázalo, že pro obojživelníky není problém překonat nejen menší překážky, jako je například spadané listí, ale není pro ně problém ani překonávat poměrně velké vzdálenosti podél trvalých bariér, které je navedou až k podchodu, což je v podstatě princip těchto opatření. Některé průzkumy uvádějí, že například pro ropuchy, či skokany není problém překonávat cestu za rozmnožováním ani vzdálenosti až několik kilometrů. V našem případě to jsou nižší stovky metrů, tedy síť podchodů je U Vodáka dostatečně nadimenzovaná. Podle odborných průzkumů je pro obojživelníka důležitá spíše délka podchodu, který by měl být pak o to větší v průměru, o co je delší. Zejména bezocasí obojživelníci (žaby) musí tzv. „vidět světlo na konci tunelu“, resp. mít dostatečný signál že tunel není ukončen (proud vzduchu, světlo). U Vodáka jsou v tomto smyslu ještě dostatečné rezervy a obojživelníci mohou bez problémů migrovat. K projektu se navíc odborně vyjadřovala i Agentura ochrany přírody ČR, která uvedené parametry posuzovala.

Co se týče monitoringu, tak tento byl proveden ještě před započítáním budování trvalých zábran, kdy na dočasných zábranách ve stejném místě bylo prokázáno, že tyto naváděcí zábrany (první jen dočasné, instalované vždy jen na 1 měsíc) pohodlně obojživelníky navedou na podchody bez toho, aniž by jim tím byl způsoben jakýkoliv

Projektu města na ochranu obojživelníků se v letech 2015 a 2016 zúčastnili i studenti lesnické školy.

stres. Monitoring byl prováděn formou sběru do padacích nádob třikrát denně po poměrně dlouhou dobu (několik let po sobě). Tato poměrně přesná čísla ukázala naopak zvýšení populace obojživelníků během několika let o více než 70 %, díky snížení obrovského úhynu pod koly aut právě kombinací dočasných zábran a podchodů. V té době byla tato opatření doplněna ještě uzavírkou pro vozidla v místech, kde instalace zábran neproběhla. Lze tedy očekávat tento trend zvýšení populace i do budoucna. Průběžně probíhá v době jarní migrace navíc i okulární kontrola migrujících obojživelníků, o instalaci počítadel v podchodech se zatím neuvažuje, a to i s ohledem na možný vandalismus, kterému jsme na těchto naváděcích bariérách v minulosti opakovaně čelili.

K dotazu, jak se vrací obojživelníci zpět do lesa (zimoviště), můžeme uvést, že letní zpětná migrace, která je více rozložená v čase, probíhá již skrytě, kdy při návratu nemusí překonávat žaby a čolci žádné překážky, neboť směrem od rybníků jsou ochranné bariéry vysvahovány a zpřirodňovány pro tzv. záskok. Jinak nutno dodat, že pro podporu obojživelníků bylo v této lokalitě provedeno celý soubor opatření, nikoliv jen ochranné naváděcí bariéry, ale také například úprava rybní obsádky všech rybníků tak, aby nedocházelo k predaci některých druhů ryb na pulcích, což by vedlo k decimování populace. Každý rybník tak má svůj kartu rybní obsádky, kde je přesně stanoveno kolik kusů a jakých druhů ryb má vodní plocha obsahovat, aby nebyl narušen biotop pro rozmnožování obojživelníků. U zpětné (letní) migrace se počítá s tím, že juvenilní obojživelníci (nová generace) se bude vracet zpět v celé délce komunikace. Je to z důvodů, že zde je riziko úmrtí pod koly aut již zcela minimální, tato zpětná migrace je rozložena do několika měsíců, postupná, a probíhá zpravidla v noci. Takto je to řešeno i u podobných opatření v rámci republiky. Návrat do zimoviště je tak již relativně bezpečný i přes komunikaci... Na rozdíl od silné, masivní jarní migrace směrem k vodním plochám k rozmnožování, která proběhne v řádu dnů max. týdnů.

DAVID SCHWEDT
vedoucí oddělení zemědělství a ekologie

Budka pro Makov:

Chcete podpořit naši záchranou stanici? Ručně vyráběná opalovaná budka s nápisem Makov od našeho kamaráda truhláře „Truhlářství a řezbářství Jan Pavlas“ potěší vás i drobné pěvce. Na jaře ji může obsadit řada druhů: sýkory koňadra, modřinka, parukářka, babka, lužní i uhelníček. Nebo vrabec polní i domácí, rehek zahradní,

lejske černohlavý a bělokřký, brhlík lesní nebo i krutihlav obecný a další. Objednat si ji můžete na <https://www.makov.cz>. Děkujeme!

Neděle 4. dubna: Už budou mít hotovo. Pár sýkor modřinek dokončuje hnízdo v naší budce. Dospodu dávají jemné kousky mechu, horní vrstvu pro vajíčka dostylají jemnými chloupky zajíců a divokých králíků. Tak a snůška může začít.

Středa, 7. dubna: Krmení malého zajíce. Chytil ho volně pobíhající pes v lese... Často dojde i ke zbytečné záchraně „opuštěných“ zajíčků. Každý rok upozorňujeme na zbytečné odebrání „opuštěných“ mláďat z přírody a vždy to začíná malými zajíčky. Zajíc si nevytváří žádná „hnízda“ ani „doupata“, mláďata leží na holé zemi, často

2 – 4 přitisknuta k sobě. Rodí se již od února a jsou schopna přežít i velkou zimu. Samice je nechává o samotě a vrací se k nim jen na kojení. Tak na to, prosím, všichni dejte pozor. A své psy nenechávejte volně pobíhat v lese a honit zvěř, jako hajný to řeším stále a dokola!

Vybráno z FB a Instagramu LIBORA ŠEJNY,
vedoucího Záchrané stanice živočichů Makov

**08 04
20 00
20 21**

VEŘEJNÉ
POZOROVÁNÍ
NOČNÍ
OBLOHY

Pozorování noční oblohy prostřednictvím profesionální astronomické snímkové techniky, které se bude vysílat živě přímo z astronomické pozorovatelné MěK Písek. Večerem provází Václav Kubeš.

Odkaz najdete v pozvánkách na www.knih-pi.cz.

čtvrtek
08. 04. 2021
20:00 hodin
ONLINE

**08 04
17 00
20 21**

PĚŠKY DŽUNGLÍ
DO
ZTRACENÉHO
MĚSTA

Cestovatelská dvojice Mart Eslem a David Sury nás zavede do kolumbijského města Sierra Nevada de Santa Marta, do místa, kde ještě před pár lety vládli narkobaroni a kde žijí potomci dávné kultury Tairona. Jaké poselství pro nás mají?

Odkaz najdete v pozvánkách na www.knih-pi.cz.

čtvrtek
08. 04. 2021
17:00 hodin
ONLINE

RADKOVOVOKO, aneb aby Písek prokoukl – Sladovna oslaví výročí Radka Pilaře

V pátek 23. dubna oslavíme 90. výročí narození Radka Pilaře, píseckého rodáka a významného představitele českého výtvarného umění. Dílo všestranného umělce vždy překypovalo hravostí a fantazií, které nejsou cizí ani písecké Sladovně. Právě Galerie hrou proto na počest Radka Pilaře připravila distanční výtvarný happening s názvem Radkovovoko.

Během celého dubna budeme ve veřejném prostoru, na území města Písek, umisťovat stylizované oči, které připomínají kolážní a dadaistické principy v tvorbě Radka Pilaře. 90 připravených očí je vyrobeno z magnetické fólie, aby držela na kovových předmětech a zároveň nic nepoškodila. Radkovovoko tedy můžete potkat prakticky kdekoli.

„Dílo, přístup a především hravost a nápaditost pana Radka Pilaře je nám dlouhodobě inspirací. Jelikož není možné konat kulturní akce, chceme alespoň tímto způsobem vzdát hold slavnému píseckému rodákovi,“ říká ředitel Sladovny Adam Langer.

Zapojte se i vy

Pokud se s některými z očí setkáte, můžete poznamenat jejich pozici nebo je přemístit na jiné vhodné místo ve veřejném prostoru. Umísťujte je ale vždy na bezpečná místa. To znamená na dosah ostatním. Pokud Radkovovoko nepotkáte a budete se

chtít zapojit, zkuste si pro nějaké zajít na nádvoří Sladovny.

Společně vytvoříme unikátní galerii

Až své oči umístíte, nebo nějaké potkáte, zašlete nám fotografii (se jménem a kontaktem) prostřednictvím emailu info@sladovna.cz nebo Facebooku Sladovny a stanete se tak spoluautory společné unikátní galerie výročního happeningu. Nejnapáditější snímky budou odměněny volným vstupem do ANIMÁRIA - ponoru do světa animace právě vznikajícího ve Sladovně.

Vrcholem happeningu bude 23. duben, kdy oslavíme život a dílo Radka Pilaře tak společně, jak situace dovolí, a tak radostně, jak radostné jsou zážitky, které s dílem Radka Pilaře všichni máme. Sledujte web www.sladovna.cz a Facebook Sladovny a budete mít nejaktuálnější informace nejen o této akci.

Prosíme všechny účastníky, aby umisťovali oči tak, aby se nikdo neocítl v nebezpečí, pokud bude chtít s okem dále manipulovat. Respektujte také, že Zákon o pozemních komunikacích č.1/1997 v paragrafu 19 výslovně zakazuje cokoli umísťovat na dopravním značení.

Tomáš Machek (galerijní pedagog Sladovny) k projektu říká: „V této době, kdy se lidem spíše vyhýbáme, a města pustnou, je čas na jejich oživení, tedy animaci. Radek Pilař je nám dlouhodobou inspirací v celé šíři své pestré tvorby. Příznačné oči, podle kterých některá jeho díla bezpečně poznáme,

nám mohou pomoci lidi trochu zapojit do vnímání i vlastní tvorby výtvarného umění. Principy, vstevnatost a překvapivost Pilařovi tvorby chceme veřejnosti přiblížit co nejvládnější a nejbezpečnější formou, ale při zachování co největší možné míry interakce a tvořivosti účastníků akce. Formu happeningu ve veřejném prostoru jsme zvolili proto, aby se mohl aktivně zúčastnit co největší počet lidí. Je to akce pro každého, kdo má oči ke koukání, srdce pro vnímání a ruce pro konání. Mnozí si jistě ani nevšimnou, že Písek v dubnu netradičně prokouknu, ale ten kdo chce oslavit nedožitý devadesátý Radka Pilaře aktivně a veřejně, může spolu s námi.“

PETR BRŮHA, Sladovna Písek

STROM SETKÁVÁNÍ

Nová 99, Písek – Hradiště,
tel. 777 571 529,
info@strom-setkavani.cz,
www.strom-setkavani.cz.

- **Práce s dechem a emocemi, (individuální) konstelace** – Dita Macháčková, dita.machackova@volny.cz
- **Hatha jóga** – Jana Kozová, www.jogapisek.cz
- **Jarka Olžbutová** – www.uvodnaru.cz
- **Poradna ájurvédy, ájurjóga** – Radoslav Nahálka, www.ajurved.cz
- **Slunce ve skle** – Marmelády, čatni a sirupy Katky Čákové, kacabacapova@seznam.cz
- **Výuka hry na kytaru a ukulele** – Jirka Macháček, info@strom-setkavani.cz.

A co bude pak? Plánujeme další pokračování na téma život ptáků, tak neváhejte a pravidelně chodte do lesa. A pak už bude léto a my opravdu věříme, že se potkáme na tradičním letním ŠVAGRtáboře v Hřiběci. Pořád je na co se těšit.

VLAĐKA ZBORNÍKOVÁ

Jděte na to od lesa: Jarní stezka na Hradišti se Švagrem

Je tady druhé pokračování zábavně naučné stezky. Bojovku najdete na Hradišti, stejně jako minule, tedy na velkém asfaltovém okruhu kolem Hradištského vrchu.

Zimní bojovku o zvířátkách v lese jsme po více než třech týdnech pěkně uklidili, lesu poděkovali a v opačném směru po okruhu jsme již instalovali stezku novou. Trasa je dlouhá přibližně dva kilometry. Čeká vás několik úkolů na téma jaro, náročnost spíše pro předškoláky a pro mladší školáky. Trasa je vhodná pro kočárky, kola i odrážedla a byla zpřístupněna už od 27. března.

Prácheňské muzeum: „Pojilo je jediné – byli to Židé...“

Čas bez dětských návštěvníků využívají pedagogové Prácheňského muzea k tvorbě videoprůvodců po výstavách, přípravě online a jiných soutěží a her, ale hlavně k tvorbě budoucích programů pro školní kolektivy. Největší takový projekt nese název Zmizeli, ale nebyli pohřešováni a je na téma II. světové války a holokaustu.

„Název poukazuje na stav tehdejší společnosti, a to nejen v Písku, kdy od roku 1942 doslova před očima mizeli občané, sousedi, kamarádi, školáci, zaměstnanci... Pojilo je jediné – byli to Židé. Cesta do transportů vedla přes úřady, nikde žádné násilí. Zaregistrovali se, následně odjeli a většina z nich už se nikdy nevrátila. Protektorátní nacistická správa všude cíleně vyvolávala strach, kterým bylo možné lehce a úsporně získat poslušnost úředníků, četníků a vlastně všech obyvatel. V muzejním programu se budeme podrobněji zabývat právě touto vcelku nenápadnou mašinerií, vedoucí ale do strašného neštěstí,“ popisuje pedagožka píseckého muzea Marcela Drhovská.

Podnětem k programu je projekt Kameny zmizelých, na kterém v roce 2019 spolupracovalo v Písku hned několik organizací, středních škol a jejich studentských týmů a řada dalších osob.

Výsledkem byly vytipované tři písecké domy, ve kterých před II. světovou válkou žili židovští obyvatelé. Jejich tragický osud nyní připomínají mosazné kostky se jmény zavražděných zabudované do chodníků. I v současné době se hledají další místa, která by mohla v budoucnu stejnou formou připomínat bývalé písecké spoluobčany. Marcela Drhovská se nyní snaží, aby projekt stále žil i jinak. „S žáky a studenty chci probírat téma z pohledu sociologie, etiky a psychologie, dále přenést pohled na současnou společnost a výhled do budoucna. Na tento program pak naváže procházka se spolupracovníkem muzea Josefem Motykou, který se dlouhodobě zabývá historií píseckých židovských rodin. Spolu s ním provedeme studenty po městě a přímo na místech před jejich domy připomeneme střípky příběhů konkrétních lidí,“ plánuje Drhovská. Stanoviště budou však i před

Autor mezinárodního projektu Gunter Demnig položil první tři písecké kameny před dům ve Smetanově ulici v roce 2019, foto PM

místy, do kterých měli od roku 1940 Židé omezený přístup nebo přímo zakázáno chodit, třeba jako u bývalého kina, knihovny či hotelu.

Nyní se doladuje náplň jednotlivých témat a zastavení a vyrábí se katastrální mapa města doplněná fotografiemi židovských obyvatel. Podobizny jsou převzaté z evidenčních karet, které museli na četnických stanicích před transportem Židé vyplnit. Z mapy tak bude hned zřejmé, kde všude v Písku před válkou bydleli a podnikali. Program Zmizeli, ale nebyli pohřešováni bude píseckým středním školám k dispozici od nového školního roku 2021/2022.

VAŠE PRÁCHEŇSKÉ MUZEUM

Mezi Paříží a Pískem V. Vlasta Voskovcová a Miloš Síkora

Malíř Miloš Síkora (1945), rodák z jihočeské vesnice Nesměň nedaleko Českých Budějovic, absolvent Vysoké školy uměleckoprůmyslové, ateliéru Zdeňka Sklenáře, odešel do emigrace vskutku na poslední chvíli – počátkem roku 1989. Zakotvil v Paříži v Rue Saint Maure, jako blízký soused Vlasty a Prokopa Voskovcových. Tam jsem se s ním také seznámila.

Srpnová výstava **Přirozené známosti** v galerii Prácheňského muzea v roce 2000 představila celkem šest autorů: Jitka Boková – Praha, Roman Erben – Mnichov/Praha, Tomáš Frybert – Paříž, Ivo Medek Kopaninský – Praha, Miloš Síkora – Paříž, Vlasta Voskovcová – Paříž. Koncept výstavy se ujali Stanislav Dvorský (básník, esejista, grafik, jazzmen, teoretik), Petr Král (básník, spisovatel, publicista, esejista, překladatel) a Prokop Voskovec (básník, divadelník, překladatel, esejista).

Petr Král k osobě Miloše Síkory napsal: „Třetí generace pražských surrealistů byla v lečce blízká i americkým beatníkům, jejich jazzové nervozitě a potrhle „zenovým“ extázím. Miloš Síkora, jehož s tou generací pojí podstatná pouta, má v jistém smyslu k beatníkům zvlášť blízko. Už v Praze, svlečený do naha, posedával u plátna položeného na zem tak vytržen, že tu mohl jednou na hromádkách odkládat sám sebe, jindy zas v duchu

objet celý svět, aniž se hnul z místa. Ze všech vystavujících malířů je taky zřejmě Miloš nejvíc jazzman, kde i Roman Erben jazz hlavně poslouchá. Miloš ve svých obrazech a kresbách sám jazzové sóluje, až k extázi. Totiž k zvláštnímu zapomenutí: vychází-li každé jeho dílo z konkrétních motivů a podob, obrábí, skloňuje a „skanduje“ ty podoby tak dlouho, až se jaksi vyprázdňují samy ze sebe a změň se ve svou nepovědomou, ale tím oslnivější stopu. Pohled do dámského výstřihu se postupně provzdušňuje, až z těsné tlačenice prsů kolem malíře otevře spásný průhled k původnímu dekolté, jímž je průzračný ovál jezera. Trvá za ním, pravda, i prach pustých jihočeských dvorků, v nichž mají Milošovy zenové „skoky do prázdna“ svou pevnou základnu, které však samy musel trochu nadlehčit a zapomenout. Zbývá-li v jeho obrazech z té rodné pouště jen pár traslávých rýh, ukazují jistě jen tím líp, co ji pojí s pouští daleko Tibetu.“

Vlasta Voskovcová (vpravo) a Daniela Kolářová na vernisáži v galerii Prácheňského muzea

Vlasta Voskovcová (1950), narozena v Pelhřimově, posléze žačka malíře Vladimíra Nováka v Třebíči, žije v Paříži od roku 1969.

„Lunatický projev Vlasty Voskovcové je džinem v láhvi. Vývrtka na začátku neexistuje. Tajemství dřímající v láhvi je vypouštěno v nepředvídatelných chvílích a samo je nepředvídatelné. Line se v něžných oparech do dále i šíře, v oparech, z nichž nečekaně vyřazuje příznaky více než konkrétní. Přízraky mé i vaše, tvé, její, jejich – naše. Líné drcení unylosti úplňkové noci.“ (Prokop Voskovec).

Pokračování na str. 10

Mezi Paříží a Pískem V. Vlasta Voskovcová a Miloš Síkora

Dokončení ze str. 9

„Trvá-li Vlasta na svébytném světě čar, trvá na něm s jistou nesmlouvavostí, a uchýlí-li se občas k barvě, nenechá nikoho na pochybách, že i ty její bledé barvy mají pro ni funkci náznaku, náčrtu, výtvarné zkratky...Neklame nás, ale cílevědomě naší smyslovosti připravuje léčku: jako se úzkost ve vzácných chvílích zvrátí do veselí, tak i Vlastina oprostěná kontura má moc obracet náznak ve svůj protiklad, probudit náš věstný hlad po realitě. Tehdy se rybám vrací slizkost, postavy se oblékají do kůže, pahýly opravdu trčí do prostoru, kočky se třou hebkou srstí, ptáci visí snad vycpaní na sprosté niti, drát rezaví, plyšové pohovky jsou místy ošoupané až k černému lesku, vyšísované rukavice napůl splývají se stínem schodu atd...atd...Dokonce běloba zdí v pozadí vážně zlátné odpodledním sluncem...“ (Stanislav Dvorský)

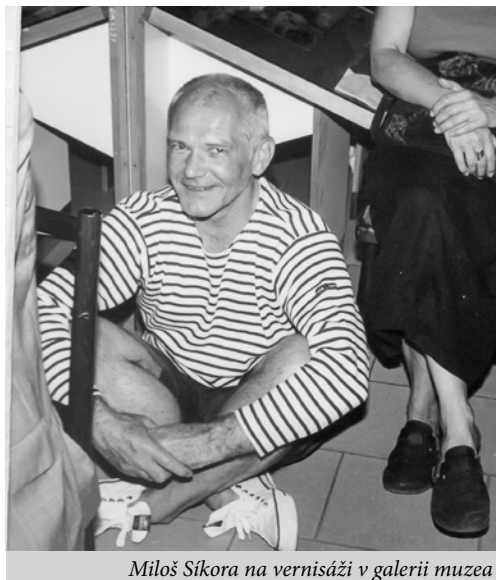
Vlasta s Milošem tvořili dlouhé roky vskutku nerozlučnou přátelskou dvojici a kromě svého výtvarného vzájemně se částečně ovlivňujícího světa mysleli vzácně i na praktické stránky života. Milošův pokoj sousedil s Vlastiným, ale nalézal se v sousedním domě, už s jiným vchodem. A tak si nerozluční přátelé „vykutali“ ve zdi u podlahy malý otvor, aby si jím mohli v nouzi podat krabičku cigaret. V posledních letech Miloš pobývá často v Čechách ve své rodné chalupě v Nesměni.

Prokop Voskovec Vlastě a Milošovi do katalogu výstavy **Dětské bary** v galerii Vyšehrad v Praze v roce 1992 napsal: „Čas od času Vlasta a Miloš přestávají tvořit. Říkám přestávají, protože nikdy nezačali a nikdy neskončí. Pak se obyčejně ti dva

pařížští sousedé slezou v našem pařížském salonu, a než přijdu z práce, kolem mě půlnoci, ulomí dvě až tři sedmičky nejčastěji chladného růžového vína. Dětský bar se pak stává barem, kde jde o oko. Doslova i přeneseně. I na jejich vyprávění se pak lze většinou jen dívat. A přesto jejich barová ličení, ani jejich malba nemají nic barokního.“

„Vlasta si libuje v kresbě bez perspektivy,“ pokračuje Prokop Voskovec: „Má v ní takovou zálibu, že ve svých plošných skloubeních vytváří velice sugestivní průzor do šedivé placatosti světa. Miloš je zdánlivě, ale o nic beznadějněji mužštější. Dovede namalovat kdejakého ptáka v perspektivě svého rybníčnatého nesmířitelného venkovanství, jenom proto, aby pak obraz pracně, dlouze a už zcela městsky rozmazával. Nevím proč. Jeho zoufalství z tvoření je trochu jiné než Vlastino. Vlasta nemaže, Vlasta rozpíjí neoperspektivnost svých přirozených oblud. Nezneklidňuje ji to jako Miloše, který jednou přišel ze svých průzkumů pařížského uměleckého života a prostě mi sdělil: Je přebobrázno. Měl jsem strach, že se ten večer oběsí. Řekl jsem na útěchu: Je a není. Koupili jsme si růžové víno a povídali si jako správní kluci z jedenácté pařížské čtvrti o řezníkovi, kterého máme v baráku. Dlouze a důkladně. Přišla Vlasta a přidala k lepšímu své neoperspektivní příběhy o tomtéž řezníkovi. Miloš se neoběsil a bylo nám dobře.“

Když čtu tyto texty Petra Krále, Stanislava Dvorského i Prokopa Voskovce, vybavuje se mi spousta příběhů z pařížského bytu Voskovců, v ústech mám chuť dobře vychlazeného růžového vína značky Rosé Listel Gris, Anjou a jiných, vprav-

Miloš Síkora na vernisáži v galerii muzea

dě dobrodružné dovozy výstav z Francie a jejich radostné instalování v písecké galerii, hromadné „nájezdy“ pražských přátel na vernisáže (ale i z Francie a Švýcarska), a více než radostná pozvernisažová posezení většinou U Reinerů a nebo na parkánech muzea – a to dlouho do noci.

Hodně přátel nocovalo v našem domě, na Živci nebo jiných hotelech v Písku. Druhý den jsme se sešli na naší zahradě, vychutnávali dozvuky předešlého dne a „stavěli se na nohy“ dobrou porcí hovězího guláše. Ta sounáležitost přátel spřízněných duší byla nepopsatelná, provází mne neustále do dnešních dnů a dodává mi síly a smyslu do současné komplikované doby.

Protože: „Nejdražší na světě nejsou věci, ale okamžiky.“

IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠTANTOVÁ

cháží... UKONČETE to. Jedno oko za druhým se ROZLUČTE s tím pěkným pletením. A je to. Můžete ZAČÍT s dalším čtvercem.

A když budete od té lásky a ty vaše čtverce nám věnujete, my z nich v Athelasu VYTVOŘÍME... ..A to vám právě povím až příště, ještě se musíte nechat chvíli překvapit (zatím ty čtverce schovávejte u sebe). Ale věřte, vznikne z toho něco, co bude plné dobrých začátků a konců a taky plné dobrých myšlenek. A to, myslíme, celý svět potřebuje ze všeho nejvíc.

Přejeme vám hezké jarní dny. A pozdravení pro všechny vaše začátky i konce.

Katka Literáková, Domácí hospic Athelas

Pomáhejte nám pomáhat

Jestliže se rozhodnete podpořit všechny ty andělské sestřičky, skvělé lékaře, paní psycholožku Sylvu, pana kaplana Miloše, naše milé sociální pracovnice Aničku a Peťu i všechny ostatní, kteří pracují v domácím hospici Athelas, s každou korunou, kterou pošlete, darujete cenné minuty péče těm, kteří si přejí zůstat doma a odejít z tohoto života ve své posteli. Číslo účtu: **8491450001/5500** – prosíme, pošlete nám své kontaktní údaje, moc rádi bychom Vám osobně poděkovali. Z celého srdce.

Malé Antily, 39. díl: Plujeme zpátky na Guadeloupe

Říká se, že i cesta je cíl. Snažíme se to také tak prožívat, jenže my už jsme se vraceli na Guadeloupe a prakticky stejnou cestou. Plavili jsme se téměř bez zastávky, abychom ušetřili čas, který jsme ještě chtěli využít na naši „domovské“ základně.

Už před plavbou jsme si vytipovali biotopy, které jsme ještě chtěli navštívit, sepsali jsme si seznamy přírodnin, které bychom ještě chtěli posbírat a nalovit, protože nemělo smysl je získávat před odplutím na ostatní ostrovy. Pak bychom je museli nechat bez dozoru na terénní stanici, a nebo je vzít na lodi sebou. Ani jedno z toho nedávalo smysl.

Plachtit se dá ve dne, ale když to jde, tak i v noci. Ve dne loď obsluhoval většinou kapitán. Pokud byl příznivý vítr a moře klidné, střídali jsme se u kormidla i my a kapitán odpočíval. Když to podmínky umožňovaly, pluli jsme i v noci. To nám kapitán nastavil kormidlo na určitý kurz, pak ho do správné polohy přivázal a naším úkolem bylo jen sledovat světla, abychom nezkřížili dráhu jiné lodi. Přitom jsme se střídali po dvou hodinách. Když se podmínky změnilly, vzbudili jsme kapitána a on si se situací musel poradit.

Ve dne bývalo slunečno a nějaký využitelný vítr pro plachtění byl většinou k dispozici. Pro nás, přízemní zoology, nebyla plavba po moři žádným potěšením. V podstatě to byla nuda trávená pod pálicím sluncem. Sem tam nám ji zpestrovali svým dováděním delfíni, občas i létající ryby nebo mořské želvy. Jednou jsme se udivovali zvláštnímu úkazu. Bylo to poblíž ostrova Dominika. Nad vrcholy horských pralesů visela těžká mračna, ale přišlo na nás z jasného bezmračného nebe...? To bylo docela příjemné překvapení. Jednou v noci jsme ale zažili i překvapení nepříjemné. Už podruhé jsme se během naší plavby dostali do bouře. Černá obloha téměř splývala s rozbouřeným mořem. Kapitán byl zkušný, a tak dokázal loď ovládat i za těchto nepříznivých podmínek. Ale jak už jsem popsal v předchozí kapitole, byl to lempl. Ve výbavě naší plachetnice byl červený nafukovací člun. Ten přivazoval kapitán na stále místo zvenku na zábradlí pravoboku. Nešlo o člun záchranný, ale o člun dopravní. Pokud totiž loď nemohla přistát u mola, musela zakotvit na větší hloubce a na souš jsme se dopravovali právě tím člunem. Ten svým tvarem připomínal kánoi a vešli se na něj jen tři lidé. Jeden byl přepravce a pádloval, dva se vezli. Protože původní posádku jachty tvořili tři členové, byl člun dostačující. Jeden dopravil na souš dva lidi a vrátil se na loď. Když se chtěli ti dva dostat zpět, zapískali si na převozníka a on pro ně zase dojel. Nás bylo ovšem na lodi kromě kapitána pět. Takže pro výzkumný výsadek nás musel kapitán převážet třikrát. Z popsaného je zřejmé, že člun byl pro naši plavbu nepostradatelný. Jak jsme tak v noční bouři chaoticky

plnili příkazy kapitána, tak jsme si hned nevšimli, že člun postrádáme. Kdy a kde jsme ho ztratili, jsme nevěděli. Co však bylo zřejmé, byl fakt, že se bez něj na břeh nikde, kde není přístávací molo, nedostaneme. Jedině dopláváním. Šlo tedy o zásadní ztrátu a také bylo zřejmé, kdo za ni nesl odpovědnost. Jirka si toho byl nejspíš vědom, a proto se snažil o nápravu. Naše předchozí trasa byla podle kompasu dohledatelná, ale co udělal mezitím s člunem vítr a vlny, to se nedalo předvídat. Přesto Jirka loď obrátil, a křížováním proti větru se snažil člun najít. I když byl člun červený, potmě pod zataženou oblohou a mezi vzdouvajícími se vlnami černé vody byla naděje na úspěch mizivá. Všech pět nás stálo po obou stranách přídě a dalekohledy jsme se snažili objevit nějakou bouli na vlnách. I když jsme byli přesvědčeni o marnosti našeho počínání, nehodlali jsme se vzdát.

Dlouho to vypadalo, že nemáme šanci. Ale pak jsme ho uviděli. V dálce se na vlnách zmlatal tmavý flek. Co chvíli se objevil na hřbetě vlny, aby následně zmizel v její prohlubni. Kdo nezažil mořskou bouři na malých plachetnicích, tak si může

Večerní výsadek na pevninu

v tomto momentě myslet, že je to dobré, člun jsme kupodivu našli, a tak je vítězství nadosah. Ale my jsme věděli, že to je jen první a jednodušší část úspěchu. Zbývaly ještě další dva problémy. Jedním bylo, jak se ke člunu dostat na dosah a druhým, jak ho vylovit. Všichni jsme chtěli uspět, a tak jsme se pustili do práce. Kapitán kormidloval a tři jsme podle jeho pokynů obsluhovali plachty. Zbylí dva sledovali člun a navigovali nás. Horečné manévrování trvalo víc než hodinu, ale nakonec se povedlo. Člun byl na dosah u boku lodě. Bylo jasné, že nebude na rozbouřené vodě možné se jen tak nahnout a člun zachytit a vytáhnout. Proto jsme na bidlo z výbavy lodě navázali oko z lana a z naší výbavy jsme hodlali použít výsuvnou laminátovou tyč na sklepávání hmyzu

Naše jachta s přepravním člunem

v korunách stromů. Poslední jistotou bylo dvoupádlo. Nebylo to hned, ale po několika pokusech se to povedlo. Měli jsme samozřejmě radost. Dokonce jsme jášali. Ale jen chvíli, než jsme si uvědomili, že za všechn ten stres a fyzickou námahu může kapitánova nezodpovědnost. Jasně, že jsme člun zachránili díky jeho jachtařské šikovnosti, ale to všechno nemuselo být, kdyby nebyl lempl. Ještě jsme měli v živé paměti, jak se zachoval, když jsme uvízli v sítí. Jak ohrozil Honzu, který loď uvolnil (*viz předchozí kapitola č. 38*).

Nelze se proto divit, že když jsme přestáli bouři a moře bylo zase klidné jak Tálínský rybník, nebyla klidná naše mysl. V posádce se rodily myšlenky na různé způsoby potrestání, a dokonce i na vzpouru. Už jsme nebyli jachtaři bez zkušeností. Už jsme se leccos naučili, a tak u mnohých narostlo sebevědomí natolik, že dokonce přemýšleli, jak bychom mohli plavbu dokončit i bez kapitána. Z literatury jsme znali případy, kdy vzbouřenci vysadili kapitána a jeho věrně na opuštěný ostrov. V našem případě sice bylo cestou pár neobydlených ostrovů, ale ty byly na dohled pevniny a ještě k tomu je navštěvovali turisté. Takže tudy cesta nevede. K dalšímu řešení nás dovedla náhoda. Ta větší plachta u zádě (vratiplachta) je na vrcholu stěžně špičatá a dole nad palubou široká a přivázaná k ráhnu. Aby nabírala vítr, tak se podle potřeby přehazuje buď vlevo, nebo vpravo. Tato plachta se samozřejmě nemůže točit kolem stěžárů v širokém úhlu, takže je rozsah toho pohybu na obou stranách lodě omezen lany, jejichž délka stanoví hranici výkyvu plachty a celkové úhel, který bývá něco přes 90°. Jednou se stalo, že kapitán stál na levé části paluby u zábradlí nástupních schůdků a plachta byla na pravé straně. V jeden moment se změnil vítr a ten prudce přehodil vratiplachtu zprava doleva. Právě omezovací lano zastavilo ráhno pár centimetrů od kapitánovy hlavy. Kdyby stál blíž, udeřilo by ho prudce do hlavy a on

Dokončení na str. 12

Velikonoční povzbuzení ke koncům i novým začátkům

Za posledních pár dnů se mnohé, co je očím viditelné, změnilo. Sluneční paprsky zahrály zemi a s ní prosvětlyly zvnějšíku i naše duše. Tváře, které potkávám na ulicích, i za těmi rouškami o trochu víc svítí. Zima pomíjí, čas plyne a věci se proměňují kolem nás i v nás. Právě teď, přesně v téhle chvíli i v každou další, jsme všichni o kousek blíže konci našeho lidského putování. Když tahle slova píšu, je Svatý týden, zítra Velký pátek, Velké noci... Velikonoce. Téma pomíjivosti, smrti a zmrtyvýchvstání pro ty, kdo Velikonoce prožívají i trochu jinak, než jen skrze barvení vajíček a pečení mazanců, přichází s velikou silou. Jednou ročně, na Velikonoce, přichází myšlenka, že každý z nás jednou pomíneme. V přírodě se nám to zamlouvá, je v tom i dávka radosti – aby sněženky mohly na jaře vyrůst, musí nejprve dávno před tím zmizet. Aby mohlo být vůbec jaro, musí nejprve odejít zima. V naší kultuře konce moc „neumíme“. Neradi se loučíme, neradi se rozcházíme, neradi vidíme, že se věci v našich životech proměňují a pomíjí. Většinou máme rádi stabilitu a jistotu.

Někdy se mi zdá, že Kristus nás svým životem a smrtí učil, že konce – i když velmi bolestné a těžké – jsou velmi smysluplné. Že z konců se rodí nové začátky a že láska, kterou zvládneme vytvořit během svého života, tu zůstává i poté, co my odejdeme. Vidím v tom poselství obrovskou naději.

A už jsem u toho, co jsem slíbila posledně. Rozhodli jsme se v Athelasu udělat malý experiment. Zveme vás všechny k takovému společnému píseckému nacvičování začátků a konců.

Prosíme Vás, milí sousedé, přátelé (nejen z Písku), abyste vystrachali ve skřini jehlice a nějaká klubička. Nahodte tolik ok, aby to vyšlo na 30cm šířky. A teď to začne. Na začátku je první oko, první řádek, první přání. Do toho malého pleteného dílka vetkněte svoje hezké myšlenky, dobré sny, modlitby, přání za uzdravení vašich blízkých, našeho krásného města, celé naší země i celého světa. Světlé myšlenky na cestu těm, kteří zemřeli. Plette nebo háčkuje a až vám z toho vyjde čtverec 30x30cm, nachystejte se, teď to při-

Malé Antily, 39. díl: Plujeme zpátky na Guadeloupe

Dokončení ze str. 11

by spadl do vody. Když jsem se v tu chvíli podíval na kolegy, spatřil jsem záblesk v jejich očích. Bylo to jako vnuknutí. I když jsem byl jejich kamarád a kolega, přeci jen jsem pro tuto expedici byl v postavení vedoucího, a proto jsem nesl větší zodpovědnost, než měli oni. Já jsem s nimi nemohl probírat detaily, jak to udělat, aby kapitán dostal ráhnem do hlavy a přepadl do moře, a jak my bychom ho neuměli zachránit a vyložit, protože nejsme schopni tak perfektně s lodí manévrovat, jak nám to předvedl on, takže bychom se mu vzdalovali, až bychom ho ztratili z dohledu a pak museli napsat do lodního deníku, že po zranění hlavy zmizel pod vodou a už jsme ho nenašli a tím pádem ho nemohli zachránit... Žádní jiní svědci této nešťastné náho-

dy než my by nebyli. A my bychom to, po všech příkořích, které jsme díky němu museli během plavby prožívat, určitě považovali za odpovídající trest. Takže bychom se neudali.

Z uvedeného je zřejmé, že zoufalí lidé dělají zoufalé činy. Ale také to, že od myšlenek a slov je k činům ještě daleko. Mohu vás uklidnit. Kapitán soužití s námi přežil, a protože se nám podařilo většinou nepřetržitou plavbou zpět získat jeden den k dobru, navštívíme ještě jedno souostroví, které jsme původně v plánu neměli. Ale o tom až někdy příště.

Ještě se na závěr omlouvám za popisy některých technických detailů. Nemyslím si, že většina čtenářů je tak zkušenými jachtaři, jakými jsme se

K obědu byl banán, za jedlíky je vidět omezující lano vratiplachty.

za 36 dnů plavby stali z donucení my, a tak by bez nutných vysvětlení těžko vývoji dějů porozuměli.

Text a foto KAREL PECL
spolupracovník Prácheňského muzea
a Záchrané stanice živočichů Makov.

O čtení a nečtení nejen v době pandemie

K napsání tohoto článku mne inspirovala fronta lidí před městskou knihovnou. Stáli tam v odstupu, čtenáři středního věku i ti starší. Fronta byla dlouhá až skoro ke vstupu do bývalé prodejny PPP. Všiml jsem si ale, že v ní nebyli žádní mladí. Řekl jsem si, že se pokusím najít vysvětlení a srovnání, jak se za času pandemie čtou knihy.

Nejdříve ale chci vzpomenout na jednu svou učitelku českého jazyka. Učila nás na druhém stupni ZŠ a vzpomínám si na její slova: „Čtení knih zvyšuje míru vašich znalostí, rozšiřuje slovní zásobu, vylepšuje pravopis a pomáhá soustředění.“ Byla to učitelka, která nám to nejen říkala, ale sama nám předčítala nebo nás nechala při hodinách literatury předčítat nahlas z knih, a to dokonce i z těch, které tehdy byly „na indexu“. Na první stranu sešitu z literatury nám nadiktovala slova J. A. Komenského: „Milujte knihy, kdo nemiluje a nečte knihy, není moudrý, a kdo není moudrý, je hlupák.“

Pravdou je, že tehdy jako mladí kluci jsme četli sešitová vydání Rodokapsů z prostředí amerického divokého západu, Ryhlé šípy od J. Foglara, Vi-

nnetoua, Káju Maříka, ale i všechny vydané cestopisy Hanzelky a Zikmunda. Mnohé jsme měli doma, některé pak na půdě ve vojenském kufru našeho dědečka. Když se pak v 60. letech uvolnil režim, začaly vycházet knihy do té doby zakázané – například spisovatelé jako Steinbeck, London, Hemingway, Remarque a další. A zároveň i knihy autorů československých – Hrabala, Škvoreckého, Kundery, Mňacha... Každý čtvrtek, kdy vycházely novinky, se tehdy před knihkupectvími tvořily fronty četbychtivých zákazníků. V Písku bylo knihkupectví vedle průchodu z Velkého náměstí do parku a prodávala tam velmi pohodová paní Procházková – měl jsem u ní vždy schované knihy, které mne zajímaly.

Podle jednoho průzkumu z posledního roku s pandemií pokleslo čtení knih o 24 procent. Zvláště mladí jsou přikováni k mobilům a počítačům – a starší lidé zase ve strachu u obrazovek televizorů, a tak se knihy nečtou. Alarmující je, že rok pobytu doma nepřilákal k četbě děti a mládež. Dvanáct procent rodičů uvedlo, že jejich děti nečtou vůbec.

Podle výzkumů je ale čtení prospěšné našemu fyzickému i duševnímu zdraví a dost možná z nás dělá lepší lidi. Čtení knih výrazně pomáhá zvládat stres a vnáší do života klid. Večerní čtení zlepšuje spánek. Podle odborníků navíc nejde jen o to číst knihy, ale číst je nahlas. Ne nadarmo nám v mládí učitelé říkali, že čtením nahlas si lépe zapamatujeme učenou látku. Platí to především u dětí. Tato pravda se ale rovněž prokázala, když výtažky z knih četli skupinám starších lidí trpících demencí. Těm tyto příběhy pomohly vzpomenout si na své vlastní prožitky a uspořádat si myšlenky v hlavě. Tady bych se chtěl odvolat na slova spisovatele Oscara Wilda: „Ten, kdo čte, žije s každou další knihou život navíc. Kdo nečte, má jen ten svůj.“

V minulosti jsme se snažili, aby děti žily zdravě a co nejméně seděly doma. Aby měly zdravé sociální kontakty. A jak je to teď? Během dvanácti měsíců jsme jim ukázali (tedy vláda), že už nemusí vstát z postele. Že stačí občas něco říct do obrazovky počítače. A to je zločin na našich dětech. Bude hodně záležet na jejich rodičích a učitelích, ti osvěceni navedou děti zpět k aktivnímu stylu života – a čtení knih k tomuto aktivnímu životu patří. Těch mladých, jejichž rodiče a učitelé to neudělají, je mi upřímně líto.

ZDENĚK BENEŠ

MONTEA CZ s.r.o.
ELEKTROINSTALACE
MONTEA CZ s.r.o., Čížovská 487, Písek, www.montea.cz, info@montea.cz

DOBRÝ KONTAKT (+420) 605 585 459

rekuperece, vytápění, ohřev vody

JABLONTRON
Technologie pro vnitřní zařízení budov

PIŠTE NÁM své názory!

Rádi přijímáme dopisy, náměty i kritické názory.

Příspěvky posílejte nejlépe e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo se domluvte na tel. 607 777 993. Vše můžete po jednoduché registraci vkládat též na www.piseckysvet.cz.

Jak je důležité to tentokrát nezapackat...

Pro naše čtenáře, kteří nesledují pravidelně internetové zdroje, přetiskujeme internetový článek serveru HlídacíPes.org, který je provozován Ústavem nezávislé žurnalistiky. Jeho články, analýzy a datové výstupy jsou nabízeny k použití všem bez rozdílu (při dodržení daných podmínek a uvedení zdroje). Dnešní článek reflektuje aktuální dění v citátech a výroci politiků. Ty samy o sobě nestačí, a proto je HlídacíPes.org usazuje do patřičného kontextu...

Andrej Babiš 7 hod ·

Zdravím vás všechny, moc na vás myslím a doufám, že si užíváte Velikonoce, klid a svou nejbližší rodinu. Chci jen říct, že Čau lidi dneska nebude. Ať máte klid. Veselé Velikonoce vám všem. A krásnou neděli. A taky děkuji vám všem za maily, zprávy a že mě podporujete.

FB Andrej Babiš, 4. dubna, repro HlídacíPes.org

Čau lidi. Taky jsme se na to mohli o Velikonocích vybodnout jako tadyhle pan Prchal, ale my jsme řekli ne.

• Čas velikonoční vzbuzuje v lidech odnepaměti to lepší, platí to i dnes. Ti, kdo se rádi fotí, se fotí ještě raději, fotofiltery sviští jak tempo očkování, prostě to jede. Jsou to koneckonců svátky jara, propukajícího života a vzkříšení, jak nám vkusně připomněla královna českých sociálních sítí:

Tweet

Alena Schillerová @alenaschillerov · 2. 4.
Miluji Velikonoce. Každý rok se díky nim vrátím na chvíli do dětství. Jaro, vůně čerstvě upečených beránků, probouzející se příroda. Velikonoce mi připomínají, že život je silnější než smrt. A že silou, která nám pomůže překonat i temné časy, je láska. Krásné Velikonoce, přátelé!

348 23 190

Tweet Aleny Schillerové, repro HlídacíPes.org

Jaro a láska je silnější než temnota a než těch 25 085 mrtvých, co má vláda na triku. Tak jestli vám doma, čaulidi, někdo zemřel, když třeba nedostal včas vakcínu jako protektně očkování politici, dejte si beránka a všechno zase bude jako dřív. Nebo taky ne, no.

• O Velikonocích stále ještě máme k překvapení publika ministra zdravotnictví, který se jmenuje Jan Blatný. Dostal sice už minimálně čtyři dávky vytýkáčích dopisů od premiéra, ale stále se křečovitě drží koryta. Nereagoval dokonce ani na politické nekrology, které o jeho konci vyšly v ústředních tiskových orgánech Agrohnutí, dříve zvaných Lidové noviny a Mladá fronta DNES, čímž překonal dosavadní rekord Heleny Válkové. Zdá se dokonce, že by mohl vydržet až do prv-

ní řepky. Zatímco dosud bylo Blatného působení spíš k obveselení, v posledních dnech obrátil k publiku svou zlobu. Nebojme se říct, že jako pravověrný Brňan vyhlásil válku obyvatelům hlavního města:

„Když s tím nic neuděláme, tak tito lidé, kteří se neumějí chovat ve svém vlastním městě, pojedou do celé země a tam se budou chovat úplně stejně.“ (Jan Blatný na jednání sněmovního výboru pro zdravotnictví, Novinky.cz, 31. března)

Přicházel jako „slušný člověk“, který měl vyvažovat hrubiánství Andreje Babiše. Po pěti měsících snad i Blatnému došlo, že se má stát obětním beránkem, na kterého bude vržen všechn hnůj v počínající volební kampani. Přirozená frustrace z vlastního neúspěchu i zmařených životů se promítla i do ministrova vyjadřování: „Když se lidi utrhnou z řetězu o Velikonocích, tak máme veliký průser.“

Což o to, ať se pan ministr s neúspěchem vyrovnává po svém, český těžce zkoušený lid není z nedělní školy. Ale řetěz? Kde přesně Jan Blatný přišel na to, že má národ na řetězu?

• Je to jen deset dní, co ve sněmovně zazněla tato slova: „Je to důležité, abychom to tentokrát nezapackali.“ (premiér Andrej Babiš v žádosti o prodloužení nouzového stavu, ČT24, 26. března)

V tom výroku je obsaženo vše, co o současném Česku potřebujeme vědět. Včetně toho, jak to dopadlo. Ve zkratce takto:

Politico: Nejvíce ve sporu o vakcíny ztratila ČR, nebude mít desetitisíce dávek

Zdroj: ČTK, 2. dubna Repro: HlídacíPes.org

A co na to premiér Babiš?
„K naší zemi, která má za poslední týdny jedny z nejvyšších počtů nakažených a mrtvých a podíl

ze skutečně dodaných dávek jeden z nejnižších, se EU postavila zády.“ (premiér pro Právo, 2. dubna)

Nedá se nic dělat. S tou solidaritou se to má zhruba takto:

Pomoc hlavně nejpostiženějším zemím? Pro Česko nefér, vytkl Babiš EU

© 19. května 2020 14:29

„Český premiér se staví kriticky k návrhu Francie a Německa na evropský záchranný program po pandemii koronaviru o objemu 500 miliard eur (13,8 bilionu korun). Vádí mu, že by peníze měly jít přednostně nejvíce postiženým zemím. Česko podle něj nemůže být trestáno za to, že situaci relativně dobře zvládlo.“ (iDNES.cz o premiérovi Andreji Babišovi loni na jaře,)

Víc k tomu psát by asi byla škoda slov.

• Čímž jsme se volně dostali k naší oblíbené rubrice „Taková jsme byli“ aneb posty, které uzrály jak syreček. Dnes máme jeden obzvlášť ulehlý: „Situaci jsme zvládli, otázka jen je, co jak kdo měl dělat.“ (ministr zdravotnictví Adam Vojtěch v rozhovoru pro Novinky.cz, 27. března 2020)

Dělali si z nás šoufky už tenkrát. Klidnou mysl.

ROBERT MALECKÝ, HlídacíPes.org, 5. dubna 2021

Solidární tečka za ministrem Blatným

Konec ministra Jana Blatného zdá se být neodvratným. Premiér Andrej Babiš potřebuje přepřáhnout a všechny ty mrtvé na někoho hodit. Inu, volby se blíží. A nový ministr, pravděpodobně Petr Arenberger (toho času ředitel vinohradské nemocnic, který už dříve pravil, že když bude povolán, půjde do toho) by mohl být tváří ohlášeného boje proti rakovině, chystaného taháku kampaně ANO. Marketing hnutí ANO zkrátka myslí dopředu, s tím covidem už to nějak dopadne, lidi si zvykli... Tečkou za Blatným může být záchvz solidarity: Česká republika nabídne okolním zemím volné kapacity v nemocnicích, zhruba 50 lůžek. V minulých měsících nabídlo Česku pomoc s pacienty s covidem-19 Německo a Polsko. Převzena byla nakonec jen jedna pacientka, ale i ta snaha se počítá.

ROBERT BŘEŠŤAN, HlídacíPes.org

Hlídací pes je projektem Ústavu nezávislé žurnalistiky. Autoři projektu jsou přesvědčeni, že nezávislá odhalovací žurnalistika je veřejným statkem, stejně jako např. Národní divadlo. A jako taková si i zasluhuje veřejnou podporu. Podporu od všech, kterým záleží na svobodě politické, ekonomické i osobní. Ústav nezávislé žurnalistiky vznikl v září 2014 jako reakce na razantní změny v tuzemských médiích. Na jednu stranu probíhá a dále probíhat bude koncentrace vlastnictví (s výrazným angažmá Andreje Babiše), na straně druhé se v celém oboru výrazně šetří. Jako první za oběť padá to nejdražší – tedy investigativní (odhalovací) žurnalistika.

HlídacíPes.org

Vítáme a loučíme se v březnu / dubnu

Narodili se:

23. 3. **Denise Seidlové**, Blatná,
dcera **Izabela Seidlová**
23. 3. **Kamile Pastyříkové**, Tábor,
dcera **Vanessa Tomášková**
23. 3. **Darině Hroncové**, Písek, syn **Jan Sladký**
23. 3. **MuDr. Olze Smrtové**, Písek, syn **Lukáš Smrt**
24. 3. **Bc. Kláře Pokorné**, Lhenice,
dcera **Stella Krohová**
26. 3. **Renátě Voronin**, Písek, dcera **Amálie Voronin**
28. 3. **Kláře Zdeňkové**, Hracholusky,
dcera **Zofie Machovcová**
28. 3. **Soně Kozákové**, Milevsko,
dcera **Zuzana Kozáková**
31. 3. **Monice Kodadové**, Křenovice,
dcera **Josefína Kodadová**
31. 3. **Janě Velkové**, Písek, syn **Tobiáš Velek**
31. 3. **Štěpánce Peckové**, Laziště, syn **Jonáš Sýkora**

1. 4. **Monice Jedličkové**, Zlivice, Písek,
syn **Mikoláš Škrna**
1. 4. **Ireně Hrdinové**, Temelín,
dcera **Helena Hrdinová**
1. 4. **MUDr. Veronice Záleské**, Protivín,
syn **Filip Záhorka**
3. 4. **Vendule Soukupové**, Týn n. Vltavou,
dcera **Daniela Soukupová**
2. 4. **Sabině Kavanové**, Sezimovo Ústí,
syn **Sebastian Pekař**
4. 4. **Ludmile Majerníkové Bašusové**, Kozárovce,
dcera **Barbora Majerníková**
4. 4. **Janě Balouškové**, Radomyšl,
dcera **Zofie Baloušková**
4. 4. **Janě Bečvářové**, Týn n. Vltavou,
syn **Vojtěch Heděnc**
5. 4. **Nele Fenigbauerové**, Písek,
syn **Kryštof Kothánek**
6. 4. **Veronice Kocumové**, Bor, Písek,
dcera **Dominika Svobodová**

Jarní výzva splněna!

Jakmile se venku začalo probouzet jaro a počasí slibovalo hezké a dny, rozhodli jsme se společně zpříjemnit dny těm, kteří to také potřebují – zdravotníkům písecké nemocnice. Vyhlásili jsme JARNÍ VÝZVU, do které se mohl zapojit každý. Stačilo upéct velikonočního beránka anebo jiné velikonoční pečivo či vyrobit přáníčko.

Během posledního březnového víkendu nám rodiče a žáci do školy nosili připravené dobroty a přáníčka. Celkem se toho sešlo více než dost. V pondělí 29. března jsme vše předali v písecké nemocnici. Všichni jsme z výsledku jarní výzvy měli velkou radost.

Ještě jednou děkujeme všem, kteří se jakýmkoliv způsobem zapojili.

MIRIAM SULKOVÁ, ZŠ Cesta

Zemřeli:

Pohřební služba Habich

23. 3. **Zbyněk Cízl**, Písek, 68 let
24. 3. **Ondřej Kovanda**, Písek, 45 let
25. 3. **Zdeňka Pazderníková**, Plíškovice, 89 let
26. 3. **Jaroslav Krul**, Písek, 67 let
26. 3. **Josef Jedlička**, Záhoří, 83 let
27. 3. **František Kašpar**, Písek, 59 let
29. 3. **Marie Staňková**, Mirovice, 75 let
29. 3. **Josef Mráz**, Písek, 74 let
29. 3. **Jana Souhradová**, Těšínov, 69 let
30. 3. **MUDr. Václav Čechlovský**, Písek, 77 let
30. 3. **Čtibor Šarközy**, Písek, 62 let
31. 3. **Emilie Krulová**, Písek, 88 let
1. 4. **Jaroslav Mareš**, Heřmaň, 70 let

Pohřební služba Foitová – Vrba

22. 3. **Ludmila Chatrná**, Písek, 89 let
22. 3. **Otmar Boček**, Písek, 78 let

MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK
POHŘEBNÍ SLUŽBA
MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.
NEPŘETRŽITÝ PROVOZ VČETNĚ VÍKENDŮ A SVÁTKŮ
Pohotovost 604 221 737 ZAJIŠŤUJEME
Lesní hřbitov - mobil 737 206 711 KOMPLETNÍ
SLUŽBY
Lesní hřbitov - kancelář 382 212 011
E-mail: hrbity@ms-pisek.cz
WWW: www.ms-pisek.cz
ZAJIŠŤUJEME OD EKONOMICKÝCH AŽ PO LUXUSNÍ POHŘBY
KLIENT MÁ PRÁVO VYBRAT SI POHŘEBNÍ SLUŽBU
JSME DRŽITELEM CERTIFIKÁTŮ

POHŘEBNÍ SLUŽBA
HABICH – Písek a okolí
od roku 1994
Budějovická 436 (vedle Jikasty)
Jeronymova 312 (za hl. poštou)
www.pohrebnislužbapisek.cz
e-mail: habich@habichps.cz
Tel. 382 213 541 – 382 224 477
Stálá služba SO, NE, svátky 606 627 983

Také letos zahradnický substrát zdarma

Písek i letos podpoří místní pěstitele květin. Všichni předem přihlášení zájemci dostanou do donesených truhlíků v zahradě Městských služeb Písek v Hradištské ulici zdarma zeminu. Jiný způsob odběru substrátu než do vlastních pěstebních nádob nebude možný. Loni se do akce Kvetoucí město zapojilo zhruba 200 lidí.

Občané města se mohou o zeminu přihlásit e-mailem: substrat@mupisek.cz, nejpozději do neděle 18. dubna. Na e-mailu nebude z časových důvodů odpovídáno. „V přihlášce je třeba uvést jméno, příjmení a adresu trvalého bydliště. Seznam zájemců předáme středisku zahrada Městských služeb Písek. S truhlíky a květináči tam budou moci přihlášení přijít od pondělí 19. dubna do soboty 24. dubna. V pondělí a ve středu od 12 do 18 hodin, ve zbylých dnech od 7 do 14:30,“ uvedl **Ondřej Kofroň**, koordinátor městské zeleně z odboru ŽP. **-MÚ-**

Uklidit v lese – uklidit v hlavě

Nedávno jsem zaregistrovala iniciativu **@uklid-meprirodu**, která sdílí a spojuje sběrače odpadků. Iniciativa mě velmi nadchla, protože sama vidím nepořádek v některých parcích, v lese, na ulicích a bolí mě. A asi jako každého mě někdy napadne odpadek sebrat, posunout kartonovou krabici ke kontejneru nebo sebrat obal od bonbonů a hodit ho do koše, ale jako každý si musím určit tu stopku, kdy už prostě nemůžu sbírat. Nemůžu sbírat všechno a nemůžu vyčistit celý svět, protože to prostě není v silách jednoho člověka.

Přesto dělám občas výlety, kdy je moje prioritou sesbírat co nejvíce odpadků. Proto pokud hledáte důvod, proč vyjít v těchhle, už krásně slunečných dnech ven, nechce se vám jen tak chodit a máte stejně jako já rádi nějaký cíl, tak běžte sbírat odpadky. Vezměte igelitku rukavice a běžte se projít někam, klidně blízko, někam, kde to máte rádi. Uvidíte, že bohužel je stále všude co sbírat.

To, o čem bych ale dneska chtěla psát, souvisí i s úklidem obecně. Uklízení je možná pro mnohé z vás činnost, která se musí dělat a která je nepříjemná, do které nás nutily naše matky – pro mě často taky a často je to pro mě také nepříjemná činnost nebo činnost, kterou musím udělat, ale zároveň je to pro mě někdy i činnost terapeutická. Stejně jako se někdy používá umění k arteterapii, nebo se využívá práce se zvířaty k hipoterapii, nebo se používá konverzace k běžné terapii, můžete si sami jako svůj vlastní terapeut naordinovat uklízení. Možná někdo z vás zná ten pocit, kdy umyjete

všechno špinavé nádobí v kuchyni a najednou vidíte ten uklizený prostor, prostoupí vás klid a pocit z dobře udělané práce. Nebo umyjete to dlouho zastříkané zrcadlo, vidíte svůj obraz bez špinavých kapiček a víte, že to stálo za to. Nebo když veliké hory věcí na pracovním stole proměníte v příjemný pracovní prostor, ve kterém může přijít inspirace... V téhle chvíli přichází pocit uspokojení, pocit dobře odvedené práce a pro mě přichází i pocit srovnání mysli. Často uklízím s nějakým mluveným slovem nebo hudbou, často ale také v tichu. A vždycky mě to velmi příjemně uklidní a prostě mi to srovná myšlenky. Často mě při uklízení napadne něco nového, anebo moje mysl jen relaxuje, protože po celém dni, kdy jsem musela přemýšlet a vytvářet, přicházejí s novými nápady, tvořit věty a konat na mozek náročné úkony, je to mentálně nenáročná uklízení opravdovým odpočinkem. Hlava se ponoří do tónů hudby, nebo se může opřít o mluvené slovo a naopak přijímat něčí tvorbu, případně v tichu zpracovávat myšlenky... Možná vyplují na povrch pocity, které jste potlačili nebo vzpomínky nebo prostě něco vytěsněného – a teď si to můžete konečně dovolit prožít.

Jaký z toho všeho plyne závěr? Uklízejte. Ale neuklízejte proto, že je to potřeba, proto, že máte pocit, že ve vašem domě nemůžou být žádné známky lidské aktivity, rozházené boty a nesrovnané polštářky na gauči a tamhleta rozeslaná postel, a váš byt že by měl vypadat jako z propagčních fotografií v realitce... Tím se akorát víc

Z akce Uklidme Česko 2019.

a víc stresujete. Uklízejte proto, abyste si uklidili i v hlavě, srovnali myšlenky, uklidili pocity, možná přehráli nějaké situace, rozřešili je... V tomhle jsou ty venkovní odpadky možná ještě terapeutičtější, protože jste na čerstvém vzduchu, na slunci – ale i kdybyste jen srovnávali knížky, otřeli prach na polici, vyluxovali, zametli a dělali to s vědomím, že si čistíte hlavu, budou to provázet všechny ty popsané příjemné pocity. A příjemný pocit zadostiučinění poté, co utřete mokré nádobí nebo smete všechno smetí na lopatku, se pravděpodobně dostaví i ve vaší hlavě.

ALŽBĚTA ČAPOVÁ,
studentka Waldorfského lycea České Budějovice

SUDOKU:

Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku číslicemi 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádce, a ani v jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

8				5				
6	9		8	4		2	7	
						8		
			3		8	4		1
4		3	6				5	
	1		9			3		
5			1	9			4	
1						3		5
9		2		3	7	6		

			2		3	4		
7	4							6
			7	3				
			7			1	5	
		7			5		8	
9		2			8	7		
8			3				7	
		9	2					
	7		5		1			3

SOUTĚŽNÍ KŘÍŽOVKA

KLUCI NA ŘECE: Řeka, symbol věčné proměny, svobody a mládí, hrála ve filmech Václava Kršky několikrát významnou roli. Vzpomeňme jeho filmy Měsíc nad řekou a Řeka čaruje. Také film Kluci na řece je vzpomínkou na Písek Krškova dětství, na romantiku klukovského zápolení. Ve filmu si jednoho z kluků zahrál **Borek Lipský**, bratr herců Oldřicha a Lubomíra Lipského, který v roce 1947 ... **/tajenka/**. Ze správných řešení zaslaných **do čtvrtka 15. 4. do 16 hodin** opět vylosujeme dva výherce knížek nakladatelství Albatros, které budeme výhercům konečně rozvázet v příštím týdnu. Řešení pošlejte mailem: **redakce@piseckysvet.cz**, nebo SMS: **704 369 155**, nezapomeňte uvést **jméno, adresu a telefon!**

POMŮCKA: AEK, YS AKINAKES, ALLE, DIKDİK, EAZ, EEKATL, KANA, IAU	FÁČ	NOVELA		KAPOTY	DESETINNÝ LOGARIT- MUS	FOTBAL. KLUB V ATHÉ- NÁCH	DÁT SVOLENÍ	FRANCOUZ- SKÝ ATOL (SOU- OSTROVÍ NÍZKÉ OSTROVY)	ZN. OSMIA		ČASOPIS PRO ŽENY	DIOVA DCERA		NÁZEV PÍSMENE L (HOV.)	PANZEHT- NÍKY	SPZ ŽILINY
OSOBNÍ ZÁJMENO			STŘEDO- ČESKÉ MĚSTO							TAHLE			MPZ ZANZIBARU			
			VYSÍLIT										HODNĚ (EXPR.)			
FR. PLATIDLO										EVROPANKA						
										KRÁTKÝ DVOJBŘITÝ MEČ Z BRONZU						
SONDY					ŽABÍ CITO- SLOVCE				ŽENSKÉ JMÉNO (2.3.)							X
					UMINĚNÝ ZÁPOR				ZKR. ŠEDOZE- LENĚ							
KRASLICKÝ HUDEBNÍ PODNIK						UŠÍ ZDROB- NĚLE						STAROŘE- KOVÉ				
						DOVED- NOST						VYUČOVAT				
Začátek tajenky								SOLMI- ZAČNÍ SLABIKA			JIŽ			KÓD TOKELAU		
								LOTYŠSKÉ PLATIDLO			ZN. ARSENU			RIZIKO		
	TU MÁŠ			MUŽSKÉ JMÉNO (22.5.)					PROČ				KOČKOVITÁ ŠELMA			
	DRUH KRÉMU			THERMO- GRAVIMETRY					RŮŽE VYSAZENÉ VE VELKÉ PLOŠE				ODVÁŽIT SE			
ČESKÝ ZPĚVÁK					SPZ ASTI (ITÁLIE)	ZAHRAZO- VATI									IBSKÁ BOHYNĚ PLODNOSTI	TAVENINA
						ATOL V SOUOSTR. KAROLINY										
ZN. ELEK- TRON- VOLTU			ANGL. HOMOSE- XUÁL				PROUD				DIVOCE TANČIT					
			SPZ NOVÉ ZÁMKY				NĚM. JEŠTĚ				ŠACHOVÝ KONEC					
VELKÉ POLE				VZ. NITRIDU TANTALU				NA TOTO MÍSTO				ČÁSTI DOMU				
				ANGL. DOMÁČÍ ZVÍŘE				PODROBIT SI				PLAZ				
	STLOUCI NĚCO DOHRO- MADY	ZKR. ZÁKL. PRO- STŘEDKŮ			2. díl tajenky									AKADEMIE VĚD		
		PLTĚ			KOROZE									DÍLO ÚSPĚŠNÉ		
ZKR. SVĚTOVÉ STRANY			NÁZEV HLÁSKY R			NEMOCEN				LESKLÁ HEDVÁBNÁ TKANINA					HONZA DOMÁCKY	ITALSKY ATOM
			PLATIDLO TURECKA			HUSITSKÁ ZBRAŇ				ZAVÁZÁNÍ SE						
VNĚJŠÍ ČÁST UCHA							JEHLIČ- NATÝ STROM				ŽENSKÉ JMÉNO (10.4.)					
							PŘECHOD PŘES ŘEKU				SÍDLO V BELGII					
SLOVEN. IROVÉ			KŘÍŽENEC KLISNY A ZEBU									ANGL. ONEN				
			MUŽSKÉ JMÉNO									AZTÉCKÝ BŮH VĚTRŮ				
JMÉNO PSA NA STARÉM BĚLIDLE					TISÍCINA								SLOVENSKÝ SOUHLAS			
					ULOŽENÉ KRMENÍ								CHOBOT- NATCI			
	ANGL. HRABĚ	NĚM. PŘED- LOŽKA (Z)				O CO			Konec tajenky							
		JINAM				DOSNA			NĚKAM (BÁSNICKY)							
ZKR. REZNÁ OCEL			ANTILOPA							NÁŠ HEREC				SLEPIČÍ SLABIKA		
			NEMOC KLOUBŮ							LÉK (ZAST)				ČÁST HLAVY		
ŽENSKÉ JMÉNO (11.3.)							BÝV. ŠACH. MISTR SVĚTA				STAROŘEK				MPZ SLOVEN- SKA	UKAZOVACÍ ZÁJMENO
							OZN. LETADEL SALVADORU				SPZ SALERMO (ITÁLIE)					
FRAN- COUZSKÉ KABARETNÍ TANCE								POKOJ								
EMÍLIE (DOMÁCKY)				ÚDIV (KNIŽ.)				SKÁLA								